

PensioenHerfstStatement NOPD: PensioenAkkoord

Op de vooravond van Prinsjesdag is het dan toch gelukt, ook de FNV stemt in meederrheid in met het pensioenakkoord. We hebben dus nu eindelijk een 'pensioenakkoord' maar wat betekent dit nu eigenlijk?

Allereerst zorgt het akkoord ervoor dat zowel de AOW- als de aanvullende pensioenleeftijd naar 66 en vervolgens naar 67 zullen stijgen. Deze leeftijden kunnen zelfs nog verder stijgen als de levensverwachting verder stijgt. De AOW uitkering wordt verhoogd met 0,6% per jaar. Eerdere maar ook latere ingang van de AOW is mogelijk maar levert een korting dan wel verhoging van 6,5% per jaar op.

De levensloopregeling, spaarloonregeling, arbeidskorting voor ouderen en de doorwerkbonus worden afgeschaft en vervangen door een werkbonus vanaf 62 jaar en de vitaliteitsregeling. Deze laatste regeling zal voor elke belastingplichtige openstaan en maakt het mogelijk om jaarlijks tussen de € 5.000,-- en € 20.000,-- euro te sparen met belastinguitstel. De bestedingsdoeleinden zijn vrij. Vanaf 62 jaar kan maximaal € 10.000,-- per jaar worden opgenomen.

Voor wat betreft de aanvullende pensioenregelingen worden de maximaal fiscaal toelaatbare opbouwpercentage niet aangepast. Wel dalen de lijfrenteafreukruimte en de dotatie aan de oudedagsreserve licht.

Het akkoord kent verder de volgende twee aspecten die wij als serieus pijnpunt willen benoemen. Allereerst is afgesproken dat de pensioenpremie voor werkgevers niet verder mag stijgen. Dit betekent dat als het economisch tegenzit (slechte rendementen en lage rente) en er te weinig pensioenkapitaal aanwezig is bij de uitvoerder, de werkgever niet zou hoeven bij te betalen en de pensioenuitvoerder over zal gaan tot het verlagen van de pensioenuitkeringen. Zachte rechten noemt men dit, waarbij het risico met name bij de werknemers ligt.

Een nog groter pijnpunt is wellicht het feit dat men de bestaande 'harde' rechten wil 'invaren' in de nieuwe regelingen die niet meer zo 'hard' zijn. Op deze wijze kan er voor worden gezorgd dat via indexaties de opgebouwde aanspraken te zijner tijd hoger uitvallen dan als men de rechten nu gewoonweg zou bevriezen, is de stelling. Pensioenfondsen kunnen hierin tal van keuzes maken in onder andere het te lopen risico. Het financieel toetsingskader zal zo worden aangepast dat pensioenfondsen kunnen anticiperen op toekomstig rendement en tegenvallers in 10 jaar kunnen 'wegpoetsen'. De verschuiving van het risico gaat dus niet alleen van werkgever naar werknemer maar ook nog eens naar de volgende generatie. Als immers de rendementen waar vanuit is gegaan tegenvallen zal de 'druk' om nog risicovoller te gaan beleggen steeds groter worden. Zolang de rendementen goed zijn, is er niets aan de hand, maar oh wee als dat niet zo is.

Met name dit laatste, ook door DNB geconstateerde punt legt een grote druk op de zogeheten intergenerationele solidariteit. Voor de jongere generatie is het dus zaak op tijd mee te gaan beslissen in pensioenland.

Nederlandse Orde van PensioenDeskundigen

September 2011